

Галя

Яків Щоголів

Полюбив я дівчину Галю,
Що жила в зеленому гаю.
Та й кохала ж парубка дівка,
Рідна моя чорнобривка!
Воріженьки нас не займали,
Бо нашого щастя не знали;
Тільки гай та небо й дивились,
Як ми з моїм серцем любились.
Та згинула добра година:
Вмерла моя вірна дівчина.
Я застріг волів своїх сивих
Та й пішов орати по нивах.
Ниви хліба нам не вродили:
Бур'яни все поле покрили.
Вдарився я в Крим з чумаками
Чумаки вернулись з волами;
А мої вози поламались,
А мої воли згайнувались.
Як кинула світ моя мила,
Доля моя в гай залетіла,
Та й літа в зеленому гаю,
Одшукує дівчину Галю...

1876